

olim Theologi Rostochiensis D. Henrici Mülleri in der Evangelischen⁶⁶
Schlußf. fol. 307. Daß ob sie (die Juden) das Wort Gottes⁶⁶
gleich hätten verstehen wollen/ doch nicht verstehen konnten/NB.⁶⁶
ohne Erleuchtung des Heil. Geistes. fol. 308. Die Krafft des⁶⁶
Worts nimmt bey dem abe / der sein nicht achtet 2c. fol. 298.⁶⁶
Ergo hi Theologi calvinizarunt? Qvod vero attinet argumentum Nien-⁶⁶
ckii, Major demum vera erit sub hac limitatione Subjecti: “

Qvicumq; negant, Deum verbi prædicatione salutem Induratorum in-
tendere (ex absoluto Decreto & secundum voluntatem an-
tecedentem) illi Calvinizant:

Sic Minor est falsissima, dum nos neq; Dei absolutum Decretum statuimus,
neq; voluntatem DEi antecedentem particularem asserimus. Sed si ex pru-
ritu rixandi instare vellet Niehenckius; nos etiam eo ipso calvinizare, quod
doceamus, Deum ex consequente Voluntate judicaria Induratorum totaliter
& finaliter talium non amplius intendere s. velle salutem; iterum Theolo-
gos orthodoxos faceret Calvinizantes: ut Meisnerum in Anthropol.
Disp. XII. Quest. I. §. XIV. scribentem: Ideoq; nulla vel est absurditas,⁶⁶
vel contradictio; si pariter dicamus; DEum velle $\pi\epsilon\gamma\eta\gamma\mu\epsilon\nu\omega\varsigma$ omnium⁶⁶
salutem, si media gratiæ non contemserit; NB Velle autem $\epsilon\pi\omicron\mu\epsilon\nu\omega\varsigma$ ipso-⁶⁶
rum perniciem & damnationem, quando Spiritui S. resistunt, & confi-⁶⁶
lium DEi avdversus semetipsos adspernunt: B. Affelmannum in Syntagm.⁶⁶
P. II. p. 275. Ubi nunc NB. intempestivus zelus eorum, qvicanè & an-⁶⁶
gve pejus phrasin istam oderunt: DEum qvorundam interitum velle,⁶⁶
divino beneplacito reprobos damnari? Quasi ea non latis in ipsis sacris⁶⁶
Tabulis expressa sit &c. Prov. I, 26. 1 Sam. II, 25. D. Job. Georg. Sig-
wartum, qui in Admonitione sua Christiana de Irenico Parei p. m.
448. ita differit: Voluit quidem DEus voluntate antecedente eos ista facere
& salvos fieri; Sed ob contemptum mediorum voluntate sua consequen-⁶⁶
te, actu non vult salvos facere seu salvare, quamdiu tales sunt.⁶⁶
Nam in antecedente Voluntate consideratus ordo salutis, ut⁶⁶
a DEO est propositus omnibus & singulis hominibus: In con-⁶⁶
sequente vero voluntate consideratur idem ordo, non præcipue⁶⁶
ut a DEO propositus, sed ut ab hominibus usurpatus. Hanc voluntatis⁶⁶
Dei antecedentis & consequentis distinctionem locupletissime adprobat Pa-
rabola Christi de Cœna magna &c. Istos attende Niehenckii ac te prius
melius informari patiaris ab orthodoxis Theologis, quam talia effutias.

Secun-